

Выходятъ во Львѣвъ що Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ "Библіотека наизнам. новостей" выходить по 2 печат ар. кушъ ко адого 15-то и послѣднего дня кожного мѣсяца. Редакція "Администрація" подъ Ч 44 улицы Галицка. Рукописи зертвуютъ лишь на попередне застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт однимъ оголошеніемъ, въ рубр. "Надбѣдане" по 20 кр. а. в строчки печатной, въ рубр. "Неопечатаніи вѣдѣи" по 10 кр. а. Репортажи неопечатаніи вѣдѣи бѣт порта. Предплату и инсерты принимаются: У Львѣвъ Адм. администрація "Дѣла". У Вѣднѣ Хаазенштейн & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukas, Kiemergasse 13; G. L. Dauba & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Co., Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haazenstein & Voelgel, E. L. Dauba & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція "Кіевской Старина" въ Кіевѣ, почтовой уряды и "Газетно Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерябосовская ул., д. Ралли 9.

ДѢЛО

Предплата на "Дѣло" для Австріи: для Россіи: въ цѣльнѣ рѣкъ . . . 12 ар. на цѣльнѣ рѣкъ . . . 12 руб. на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 руб. на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 руб. съ дод. "Библіотека": съ дод. "Библіотека": на цѣльнѣ рѣкъ . . . 16 ар. на цѣльнѣ рѣкъ . . . 16 руб. на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 руб. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 руб. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣльнѣ рѣкъ . ар. 5— на цѣльнѣ рѣкъ . 5 руб. на пѣвъ року . ар. 2-50 на пѣвъ року . . 2-50 р. Для Закарпатск. окрѣмъ Россіи: на цѣльнѣ рѣкъ . . . 15 ар. на пѣвъ року . . . 7-50 ар. на чверть року . . . 3-75 ар. съ дод. "Библіотека": на самѣ додатокъ: на цѣльнѣ рѣкъ . 19 ар. на цѣльнѣ рѣкъ . 6 ар. Поодиноко число коштуе 12 кр. а. в.

Съ розпочавшимся IV-тымъ четверокожъ просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ послѣдшати съ присылкою предплату а Довжниківъ просимо о скору сплату залеглостей.

Балканскій пѣвостровъ.

Сумѣвъ нашъ, высказанный въ передпопсѣднѣмъ числѣ нашихъ часописи що до поступованія Сербіи, вѣсѣмъ оправданъ. Въ а лярмуной вѣсти подаваній черевъ "N. f. Presse" а найбѣльше же послѣднѣ о переступленію черевъ Сербію болгарскою границѣ, показана бѣса безодетавнѣ. Сербіи не переступила границѣ, але мимо того небезпеченство не минуло. Войска сербскіи стоить сконцентрованѣ въ Нишу и готовѣ каждой хвилѣ переступити границу болгарску тымъ бѣльше, що сербскіи агитаторы, що крываютъ въ Болгаріи, не перестаютъ агитувати противъ Сербіи. Мимо того мала Сербіи постановити чекати ажъ до хвилѣ, коли державы европейскіи порѣшатъ справу болгарску. Яке небудъ користе в залогдженнѣ справы болгарскою було-бы знакомъ до рѣшучого выступленія Сербіи а вѣдѣвъ такжѣ и Греціи. Дятого то вѣдѣвъ завѣвала конференція князя болгарского, щобъ бѣвъ услухавъ ви рады и не поспувавъ нерозважно, а чекавъ ажъ на порѣшеннѣ конференціи. Ноту сю выслала конференція амбасадорѣвъ за порозумнѣннѣ державъ европейскіихъ, межѣ котрыми, особливо же межѣ Австрією, Россією и Нѣмеччиною мав панувати повна вгода що до пытаня болгарского. Порта вновь подкинула въ окремѣ нотѣ державамъ за ихъ щирѣ поступованнѣ супротивъ неї и просить ихъ, щбъ они спонукали князя болгарского, чтобы бѣвъ уступивъ въ своимъ войскомъ въ Румелию. О сколько можна догадуватися въ послѣднихъ телеграмѣвъ, сталося вже по воли Порта, бо правительство болгарское мало вже услухати рады державъ и постановило въ вглядѣ на становнѣ Сербіи откликати значаѣшшу часть войска болгарского а полишити лишь малѣ залогѣ ажъ до часу, доки державы не порѣшатъ остаточно о судьбѣ Вѣсточно Румелии.

Вѣчна Рада повѣтова.

(Статья надбѣлана.)

(Апелация до Бога жителѣвъ "турецкого" пѣвѣта и интервью "турецкихъ" депутатѣвъ съ Е. Ексед. п. намѣстникомъ и п. маршалкомъ)

II.

Прійшли мы "турецкіи" депутаты до головы автономіи нашего краю. П. маршалокъ бѣтъ часу, якъ я ихъ бачивъ въ Старѣмъ-мѣстѣ у ихъ свояковъ, трохѣ подалися, пошпакотавъли, але держатъ ще крѣпко. Нема що казати, привітали насъ дуже ласкаво, и видко, утѣшилися нами такъ, якъ той Продъ утѣшился, коли до него привели Христа, гадаючи, що увидать яке чудо. Мы депутаты въ "турецкого" краю почали все докладно оповѣдати о той оригинальній Радѣ повѣтвой "турецкой" бѣтъ початку до конця, а п. маршалокъ кивавъ тѣлько головою. А коли одинъ въ насъ сказавъ, що бѣтъ року 1877 до теперь мешканцѣ турчанскіи повѣта звышъ 30 разѣвъ пишали о той нечуванѣй аномалии въ управлѣ автономичнѣй, п. маршалокъ отовалился вѣжливо: — Ну, то такъ: Писали вы бѣтъ року 1877 до теперь 30 разѣвъ, пишѣтъ же бѣтъ теперь 30 разѣвъ на мѣсяцѣ! Я вамъ такъ раджу, бо приповѣдка каже, що "Нѣмця не перепишѣшь", а оно теперь хочѣ и не-Нѣмця годѣ переписати. А я властиво не можу вамъ въ тѣмъ дѣлѣ нѣчого помогти, бо то не моя рѣчь переводити выборы.

Мы депутаты учувши то, подивилися одинъ на другого великими очима та покивали и собѣ головами.

— Ну, — каже п. маршалокъ, — скажѣтъ вы мѣнѣ, що то власиво за причина, що тамъ въ турчанскѣмъ повѣтѣ съ тою радѣю повѣтвой не можете прийти до ладу?

На то пытаннѣ каже одинъ въ насъ такъ: — Та Вы, пане маршалку, родомъ въ Старого-мѣста, справедшна руска мѣщанська дитина, то мусите знати турчанскіи стороны, бо то заравъ въ сѣдѣтъ.

— Ой, ой! Чому нѣ? — подтвердили п. маршалокъ съ веселою тварею, — якъ я бувъ ще въ школахъ, то неразъ бувавъ въ тыхъ сторонахъ у своихъ свояковъ и теперь ще мало менѣ вгадати про тѣ стороны.

— Отже вы, пане маршалку, знаете — каже депутатъ "турецкой", — що въ турчанскіихъ сторонахъ мешкають переважно Русины. Бѣтъ тамъ досыть Жидѣвъ та Нѣмцѣвъ, а Поляковъ дуже мало и все ще ихъ зменшався, бо жидова росадилася майже у всѣхъ селахъ, де давнѣйше шляхта панувала. У насъ Поляки геть звелися! Русины, прійшовши въ нашѣмъ повѣтѣ трохѣ до свѣдомости своего народного достоинства, при выборахъ до турчанскіи Радѣ повѣтвой року 1877, будучи въ бѣльшости, выбрали на презеса и его заступника Русинѣвъ интеллигентныхъ, ученыхъ, въ кождѣмъ вѣглядѣ годныхъ занати такѣ становища. По тѣмъ выборѣвъ почало кѣлькохъ крикунѣвъ Поляковъ кричати, що "Moskale wzięli górę! nie podobna ich w powiecie tureckim dopuścić do rządów autonomicznych, bo to będzie dla Polaków hańba..." Такъ почали на той тематѣ сыпатися интриги всякого калибру, а для ока внесено и протестъ противъ тыхъ выборѣвъ. И що-жъ дѣвса? Протесту нѣхто не рѣшавъ, а тутъ не хотѣтъ той правно выбранной и правно укументуваной Радѣ повѣтвой потвердити и допустити до урядованя. Ну, клопѣтъ, бѣда! Тагнѣся тога комедія ажъ до року 1880. Въ и того року при росписаннѣ выборахъ до турчанскіи Радѣ повѣтвой зновъ Русины при выборахъ выйшли въ переважѣ и зновъ выбрали на презеса Радѣ повѣтвой на заступника Русинѣвъ. Крикъ подвоился: "Gwałtu! szymba, moskale w tureckim powiecie już na dobrze zakorzenili się!" и зновъ интрига, протесты. Тѣи глупѣи протесты посыпались тѣлько для претексту. Ихъ нѣхто не рѣшавъ, нѣхто урядово не казавъ, чи выборы добры чи алы, и такъ справа протягнулася ажъ до року 1884. Розписують зновъ выборы до турчанскіи Радѣ повѣтвой. "Ей, клопѣтъ съ тыми безосенными выборами! — погадали собѣ Русины. — Нѣчо, тѣлько выбраи и выбраи и невнати по що, коли нѣкому не допускатъ ново-выбранной Радѣ до урядованя! Що за комедію выробляють съ нами?" — Ну, выбраиво зновъ, най ся дѣе Божа воля! Ба, до нынѣшного дня и той Радѣ выбранной въ роцѣ 1884 не потверджуютъ и все крутятъ и крутятъ въ бѣзвѣсти. А той цѣльнѣ комедіи, тому цѣльному нещастію въ нашѣмъ повѣтѣ на око винно одно индивидуумъ, котре есть въ природѣ алобне, а посѣдаючи бѣзмѣрну дозу пустой амбиціи, загорнулося въ плащикъ фальшивого патриотизму польскогого и яко майстеръ въ интризѣ вѣбѣгавъ всякими дорогами та все: "To sami moskale, szymbatycy, ożycznali w niebezpieczeństwie!" Розумѣвса само собою, що якъ-бы йшло на добру справу, то сякъ чи такъ до такого дивогляду въ житію конституційнѣмъ, до якого доведено въ нашѣмъ повѣтѣ, оно-бъ не прійшло, але що-жъ? — теперь якійсь такій божевольный часъ, и годѣ тому якого поята вынайти. Таже намъ Русинамъ годѣ въ свои землицѣ въ бѣзвѣсти ити або подѣвъ землю проплатити! Правду сказавши, нашъ п. староста въ Турцѣ выдавса бути лепскимъ чоловікомъ, нема що казати, але справу тої турчанскіи радѣ повѣтвой въ першій линіи давъ такъ пошпакотувати, що теперь — Духъ св. при насъ крщѣныхъ — и бѣсъ тому конця не уѣде. А що за нещастіе выросло черевъ то въ нашѣмъ повѣтѣ! Нашъ повѣтъ — то певно що найпослѣднѣйшій въ кождѣмъ вѣглядѣ. Ходила чутка, що Вы, пане маршалокъ, и Его Екседенція п. намѣстникъ мавге загостити въ "турецкой" повѣтѣ такъ на обзорѣ. Пане Небесный! якъ бы Вы нашъ повѣтъ пересмотрѣли, то бы жажано не було конця! Гѣршого неладу, але то въ кождѣмъ вѣглядѣ, нема певно и въ правдивѣй Турціи. Нашъ п. вѣтъ должками вѣбитѣй, за свѣтами, уполсѣдженнѣй ажъ страхъ...

II. маршалокъ выслушавши то ехресѣ съ набожною миною, отовалился до "турецкой" депутациі такъ:

— Зѣ той сварнѣ межѣ Поляками а Русинами выходить цѣле нещастіе для краю. Я самъ за тымъ всѣмъ, за тымъ стою и стоять буду, чтобы правдивѣмъ, щирнымъ Русинамъ, котры репрезентуе тога молодѣ партія народно-украинскѣа, були признанѣ права на рѣвнѣ якъ и Полякамъ. Кобы тѣлько тѣи правдивѣй, щирѣ Русины змѣдчилися, а муситъ наступити братня вгода. Але суть такѣ Русины, що и до Москаля тягнутъ, не правда-жъ? А съ тыми годѣмъ що зачинати!

Одинъ въ нашихъ депутатѣвъ, селянинъ, каже на то такъ:

— Ей, що, пане маршалку, та хто тамъ до Москаля тягне? Мы Русины де инде, а Москаль де инде.

Другій депутатъ сказавъ зновъ такъ:

— Та що-жъ, пане маршалку, хто тягне, то тягне, а хто не тягне, то не тягне. А чи мало то такихъ людей есть н. пр. и межѣ Поляками, що до Москаля, до Россіи тягнутъ и тамъ на добре выслужуются, ну, а вибѣняють то всѣмъ Полякамъ, цѣлому народови, за влѣ? Нѣ! Такъ и у насъ. За дѣла поодинокихъ людей не бере весь народъ на себе отвѣчальности. Впрочѣмъ межѣ тягнѣннѣмъ до Россіи а вымѣрнѣннѣмъ Русинамъ справедливости нема нѣвкою вѣзаяи. Ми Русины на своѣй рѣднѣй землицѣ мусимо разъ дѣйти до своихъ правъ. И намъ иде напередъ, хотѣи при нашѣмъ розвою стрѣчаемо все перешкоды. Кажете, пане маршалку, дай Вамъ Боже за то вѣкъ и здоровя, що и Вы обѣтае за тымъ, чтобы Русинамъ ихъ права були приверненѣ, а чому Вы своимъ становищемъ не повляіа, чтобы въ соймѣ кравѣмъ внесене п. Романчука о шкѣльнѣй новелѣ бѣтъ разу було принято а не повандрувало въ бѣзвѣсти? Та же то було одно зѣ найумѣренѣйшихъ жаданъ зѣ стороны Русинѣвъ?

П. маршалокъ сказалъ на то такъ: — Внесене п. Романчука есть частковѣе и не задоволить всѣхъ погрѣбъ Русинѣвъ, а я всѣмъ за тымъ, чтобы съ Русинами уложене у всѣхъ точкахъ, щобъ имъ то все признано, що яко народови самостѣйному признаваемъ разъ бути муситъ. Я всѣмъ за цѣльнѣю оконечною угодою и въ тѣмъ напрямѣ я дѣлати буду. Часткова угода не привере спокою. Сегодня се, завтра то, и такъ буде все ити въ сварни. То до нѣчого! Разъ вгду зрѣбити въ всѣмъ и конце!

— А, та то дуже а дуже файно, — каже розговорившійся депутатъ "турецкой", — кобы то тѣлько не вѣдѣстнилася пословица наша: "обѣцавъ панъ кожухъ, та телѣ хѣба его слово". Мы Русины не просимо, не жебраемо, ино мы жадаемо справедливости. Поляки не мають чимъ такъ выноситися, имъ тѣя вгода съ Русинами може погрѣбѣнѣша, якъ намъ. Якъ бы нашѣ люди всѣ держалися крѣпко свои народности, то мы бы скорше до силъ прійшли, якъ Поляки. Огъ и Вы, пане маршалку, зѣ руского роду, въ Старого мѣста, руска дитина, а не держитесь щиро свои дорогон народности... — На тѣи слова п. маршалокъ уемѣхнулася та й по легонки махнула рукою, а "турецкому" депутатѣ прійшовъ бѣвъ въ той хвилѣ на гадку той богатѣйшій молодець въ св. Евангелію, що прійшовъ до Христа пытатися, що мав робити, абы наслѣдѣвъ живѣтъ вѣчнѣй.

По тѣмъ интермедію депутатъ "турецкой" зновъ вводитъ бѣсѣду на свою Радѣ повѣтвой и просить п. маршалка, чтобы сповѣдувавъ бодай обрахункѣ господарки грошево въ той вѣчнѣй Радѣ, бо то справа вѣдѣвъ найделкатнѣйша и, — дай Боже, чтобы то не была правда! — але ходятъ слухи, що то справа и не цѣльнѣ чиста. На то прошенье п. маршалокъ заавивъ, що Выдѣль кравѣй самъ не мав дотеперь права контроловати грошеву господарку въ Радахъ повѣтвыхъ, отже помимо найщирѣйшій охоты не може и "турецку" господарку грошеву казати оглянути. Дальше заавивъ п. маршалокъ, що власне поставлено о такѣ внесене до Союму кравого и буде се внесене сильно поирати, чтобы Соймъ ухваливъ Выдѣлови кравѣму власть кождого разу свободѣно контроловати господарку якої-небудѣ Радѣ повѣтвой. По тѣмъ разговорѣ мы попрощалися съ п. маршалкомъ и вернули межѣ своихъ Бойковъ домѣвъ.

Отже менѣ розказавъ членъ депутациі. Чи буде якій хосенъ въ тої интермедію "турецкихъ" депутатѣвъ въ дѣлѣ тої вѣчнѣй Радѣ повѣтвой, годѣ провидѣти, але вѣдѣвъ, що борше въ того всего нѣчого не буде. Правда, съ початкомъ линія с. р. прійшла була вѣдомѣтъ въ ц. к. намѣстничства до ц. к. староста въ Турцѣ, що рекурсе партія почтарско-жидѣвскѣа, внесеннѣ до ц. к. министерства противъ выборѣвъ переведенныхъ въ турчанскѣу Радѣ повѣтвой 1884 року, откинѣннѣй и нѣбы припоручено ц. к. старостѣу потрѣбне зарядити, чтобы ново-выбрана Рада переняла урядованнѣ, але до днесъ дня нѣчого не зроблено.

Ну, а знаете якій дивоглядъ стався нѣвѣйшими часами въ той вѣчнѣй турецкой Радѣ? Огъ читайте. П. Б., той верховодникъ въ вѣчнѣй турецкой Радѣ, мавъ касу повѣтѣу у себе дома. Изъ власти, що и его давнѣйшій трабанты не конче потягають за тымъ, чтобы его выбраи на заступника презеса, почавъ при помочи мудрѣйшихъ людей выгодляти всѣ рахунки грошевы и годѣ ему до конця дѣйти, бо щось бѣльше въ касѣ гро-

шей, якъ въ рахункахъ. Зѣ великою десперациі бере всѣ акты разомъ съ касою, вѣсе все въ своего помешканя до салѣ турецкой Радѣ повѣтвой и вѣдѣвъ себе тагаръ касирства — але знаете кому? — нѣкому! Таки такъ лишивъ все та й уже. Не давно вѣдѣвъ я урядника вѣчнѣй Радѣ повѣтвой и пытаю, що тамъ чувати? Та клопѣтъ — каже той, — бѣда безъ грошей, бѣда и съ грѣшми. П. Б. привѣзъ всѣ акты и касу до Радѣ повѣтвой, не хоче бѣльше въ тѣи справѣ мѣшатися и не знати, що робити? Horribile dictum!

300-лѣтній ювилей Ставропигіи.

Галицкіи Русины будутъ въ слѣдуючѣмъ роцѣ обходити 300-лѣтній роковинъ заоснованя Ставропигіиского Института у Львѣвъ. О сколько знаемо, припаде се торжество на 1 сѣчня 1886 р. Програма торжества, котрой уложѣннѣмъ займаеся Выдѣль Института, не есть ще готова въ подробностяхъ, але, якъ зачуваемо, отбудеся обходъ сего ювилей по части въ самѣмъ Институтѣ, по части въ великой салѣ "Народного Дома". Торжество открьѣ самъ отаршина Института, д-ръ Йондоръ Шараневичъ, професоръ львовского университету, историчнымъ оглядомъ початку и розвою сего заборѣа вѣрѣ обряду и рускости. Другій отчитъ буде держати д-ръ Юліянъ Целевскіи, въ котрѣмъ на подѣвѣтѣ документѣвъ представитъ исторію початку Скита Манявского, его розвоі и упадокъ съ концѣмъ минушого вѣку. Въ часѣ торжества выконаютъ шпитомѣць бурсѣ Ставропигіиской духовный канцѣрът и кантату, котру приготовляе проф. Анатоль Вахняннѣвъ.

Торжествомъ сѣмъ однакожъ почнеся доперва ювилей Института, котрый буде отгакъ продолжатися черезъ 6 лѣтъ, именно въ 1888 и 1892 рокахъ, бо Институтъ Ставропигіиской, заоснованный въ 1586 р., одержавъ въ 1588 р. потверженнѣе отъ патриарха царгородского Еремѣи, а въ 1592 р. отъ короля польскогого, Жигмонта III. Вазы. Въ часѣ сего шестилѣтя буде въ самѣмъ Институтѣ открьта постоянна выставка грамотъ, друковъ и другихъ отаринныхъ памятникѣвъ самої-жѣ Ставропигіи и его печатнѣй. Понѣже однакожъ Институтъ Ставропигіиской пообѣдавъ не лишь ибѣочею, але краеве значеннѣе на нашѣй Русѣ, а головною цѣлюю его було згромадити свѣтлоу Русѣ коло себе, то змовѣрно нынѣшна воля свѣтлока Русѣ въ Галичинѣ возмѣе живѣу учаотъ въ тѣмъ овоймѣ торжествѣвъ посредствомъ депутациі. Не менше право до участы будутъ мати и тѣ роды шляхтоцѣк, котрыхъ предки колись были членами Института а они самѣ лишилѣи вѣрнѣй свои вѣрѣ и народности. На сю послѣдню обѣтавану зверне мабутъ Выдѣль Института свою увагу, и въ тѣмъ дуѣбъ уложитъ и програму намѣреного ювилей.

ДОПИСИ.

Зѣ Перемышля.

(Престольна церковь перемышля.) Въ переѣдѣвъ въ Вѣднѣ задержався и черезъ день въ Перемышля, чтобы бодай побѣжно придвинѣтися обновленѣй церкви престольнѣй, царючѣй своимъ положеннѣмъ на всю окрестность. Що-жъ сказати о нѣй? Судъ мѣй короткій. О чѣмъ минушимъ родамъ перемышской Русѣ може и не снислось, ту всю красу и величавѣсть мавъ я нагоду оглядати въ обновленѣмъ храмѣ. Запущенный и облетѣлый, бѣвъ днѣ колѣсь "пригчею во языкахъ пугачѣвъ", котры въ крѣвлей его лѣтали у Вѣднѣ жалуватися бл. п. "Стракоподоуца", що бѣтъ непогоды не находили тамъ безпечной охороны. А нынѣ! Хотя ще богато не покѣнченого, то таки въ першого погляду впадутъ въ очи: гармонійнѣдѣтъ всеи обновы и вкусно артистична работа. Сѣнь надъ престоломъ держатъ коринтскіи стѣпны въ бѣлого карарійского мрамору. Стѣны храму блестятъ отъ окладѣкъ мраморныхъ красками дуги. Вся стѣла выведена золочеными жирандолями съ розетами и монограмми. Гимнѣсъ, стукатурной работы, сѣную рѣвножѣ золотомъ. Просторѣ окна представляють въ рѣвнобарвнѣныхъ краскахъ иконы святыхъ. Помѣдѣ докола престола макадемизованный, въ пресвитеріи клѣдены на шаховый ладъ, мраморный. Сталлѣ крылошанскѣй отначаютъся хорошою, артистично рѣзбленѣю работою. Два памятникѣи владыкѣвъ-благодѣтелѣвъ храму вже готовѣ, два другѣ въ бѣлого мрамору привначѣнѣи для основателя капитуальной библіотеки, І. Лавровского, и основателя каплицѣ св. Николая, бл. п. Ильницкого, ректора семинаріи. Каплицѣа, що буде рѣвножѣ богато прикрашена у внутрѣ, выкончатся доперва съ весною. Буде се бисеръ и уникатъ въ церквахъ рускихъ. И якъ-разъ

неоднократно приращение еси каплицъ есть...
одинокою причиною, якъ знаємо зъ дуже до-
стоверныхъ устъ, що торжественне посвяще-
ние церкви длго было на повѣнчаніи. На другій
рѣчь передъ принакомъ св. Іоана Крестителя.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Въ Бѣльчу-Добровулъ д. 18 версеия открито
читальню. Рано правились служба Божа съ мно-
гогласнѣннмъ для громадянъ, що въ остатке про-
сталося съ темнотою. Оттакъ отовѣдено пара-
стася за упокой душъ бл. п. В. Барвѣнського, В.
Навроцкого и Е. Желеховского, трехъ бодрыхъ
борцѣвъ за правду и щирыхъ смѣльцѣвъ Руся.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(7 засѣданіе палаты послѣвъ зъ дня 16 с. м.)
На омиъ засѣданіи поставили пос. Яворскій и то-
варшнѣ внесенне завязуюче правительство, чтобы
оно якъ найкорше предложило проектъ закона
означающаго цю взовове на збже въ той высотѣ,
въ якій заведено его въ послѣднихъ часахъ въ
Нѣмеччинѣ.

реформю податку споживающего, звертаючи го-
ловню свою увагу на Вѣднѣ. Коли обоели по
отповѣди министра енановѣвъ промовѣвъ пос.
Кронаветтеръ и сказавъ, що жалюе, що лѣвица
не промовѣла такъ горячо въ той справѣ тогды,
коли мала власть въ своихъ рукахъ, т. е. 1874
р., коли то демократы першій такой реформы до-
магалися, повотавъ на лѣвици страшный крикъ
и озабленне. Коли же Кронаветтеръ сказавъ, що
бнъ сумѣваеся, чи и нынѣ лѣвица якъ бы була въ
большости, промовѣла бы такъ горячо, крикнувъ
Форреггеръ: "То подозрѣванье!" а пос. Зигель
показуячи на министровъ: "Вы держите съ ми-
нистрами!" Въ палатѣ наставъ страшный крикъ.

(3 и 4 засѣданіе палаты панѣвъ.) На третѣмъ
засѣданіи палаты панѣвъ дня 15 с. м. ве-
лася горяча борба надъ адресою. Злишннмъ есть
повторяти тутъ все то, що паны зъ оппозиціи за-
кроу Унгера або Шмерлинга наговорили; все ихъ
бесѣда, все доказы крутилися около того, що
Нѣмцямъ и нѣмецкому языкови треба въ цѣлѣй
державѣ признати гегемонію. Правительство те-
перѣшнне, казавъ Унгертъ, веде до федерализму, а
побоя его думки треба бы завести централизмъ,
все національнй и державно-правнй змаганя тре-
ба бы подпорядковати подъ одностайну идею дер-
жавну, Нѣмцямъ всюды и въ кождѣмъ случаю
признати первенство а найбѣше такы бубольи,
якъ бы можна завести анову давню Австрію, та-
ку, якъ була за цѣсаря Іоосефа. Забавно такожъ
выглядало, якъ Шмерлингъ доказувавъ, що бнъ
бувъ и есть за рѣвноуправненнмъ: бнъ своего
чапу перестерѣгавъ правительство, чтобы не за-
водило въ Угорщннѣ нѣмецкого языка, але пра-
вительство не то, що не слухало его, але опро-
ваджувало навѣтъ профессорѣвъ зъ Прусъ. Онъ
бувъ бы за рѣвноуправненнмъ народовѣвъ и ихъ
рѣднои мовы, але боится, що подъ тымъ крысею
федерализмъ и автономію и для того яко центра-
листея противитю тому. На бесѣды оппозиціи д-
уже добре отповѣдали гр. Белькреди и Таффе а
бесѣда сего послѣднего може бути навѣтъ въ
многихъ взглядахъ дуже поучаючою и длятого
наводимо зъ неи хочъ деякы точки. "Меньшѣтъ
палаты, казавъ гр. Таффе, признала бы народнй
и державно-правнй розвѣй поодинокихъ наро-
довѣвъ державы, але боится, що правительство, ко-
тре до того стремитъ, не бачитъ на одностай-
ность и силу державы. На те скажу, що прави-
тельство зважае на одностайность и силу держа-
вы, а доказъ сего въ преостольнѣй бесѣдѣ, але
сила и одностайность державы завяситъ отъ зго-
ды, добра и розвою воѣхъ народовѣвъ проживаю-
чихъ въ Австрію, а не отъ привилегіи одного
народу до патріотичного почутя. Нѣмецкому язы-
кови нѣхто не отнімае его важности; бнъ вже
самъ собою важнй и для того муонть мати
первенство... Рѣвноправности побоя ваги не
можна всюды завести. Коли якій народъ не має
на тѣлько силы, чтобы такъ розвинутился якъ
другій, то правительство тутъ нѣчого не може.
Тутъ треба власныхъ силъ пробувати, и для
того показеся завсѣгды певна рѣзниця въ рѣвно-
правности, мѣмо щирою бажаня правительства
отповѣти основннмъ законамъ державннмъ. Ко-
ли кажутъ, що правительство не має програмы,
то есть для того, що въ Австрію оутъ зовѣсь
иши обставны якъ въ другихъ краяхъ, де разъ
правлять либералы, другій разъ консервативы".
По окѣченю дебаты пріймила палата проектъ
адресы большости воѣмъ голосами противъ 22.
— На 4 засѣданіи заявилъ президентъ палаты,
что комісія політична уконотитуювалася и вы-
брала председателемъ кн. Чарторыйского а его
заступникомъ бар. Гофмана и что комісія финан-
сова выбрала председателемъ Гавсманна а заступ-
никомъ Мозера. Оттакъ приступлено до выбору
делегаций, комісія бюджетови и комісія кон-
трольной для доугу державного. До делегаций
выбрано мѣжъ иными: кн. Чарторыйского, Века,
Думбу, Сангушка, Вальтерскірхена, Микльсоича
и Виндштрена, на заступникѣвъ: гр. Красиц-
кого, Туна, Цедвица и др. До комісії бюджетови
выбрано: Чарторыйского, Века, Велькредого,
Водзицкого, Габтвиека, Гельферта и др.; до ко-
місії контрольной: Кенигсвартера и Цедвица, а
на заступника Гавсвирта, почѣмъ засѣданье за-
крыто.

(На 8 засѣданіи палаты послѣвъ) дня 17 с. м.
розпочаеся дебаты надъ адресою. Передъ роз-
початѣемъ генеральной дебаты давъ мнѣ гр. Таф-
фе слѣдуючу отповѣдь на интерпелляцію Грохоль-
ского и тов. въ справѣ выдалованя Поляковъ зъ
Прусъ: "Правительство съ жалемъ почуло о при-
кромъ положеніи австрійскихъ подданныхъ черезъ
выдалованье зъ Прусъ и заравъ отнеслося съ за-
пытаннмъ до пруского правительства, що есть
причиною выдалованя и якъ далеко мае оно ся-
гати. На то одержало оно слѣдуючу отповѣдь:
Правительство пруюе уважае выдалованье за
рѣчь чисто внутрншну выкликану относинами кон-
фессійными и языковыми. Коли отже правитель-
ство пруюе поставило на таке становище, за-
ола которого годъ покликуватися на международне
право и на угоду торговельну зъ 1881 съ выглад-
ми на оубрнй успѣхъ, то правительство не въ
силъ поробити дальшизъ крокъвъ въ цѣли заста-
новленя такого поступованя. Въ поодинокихъ
случаяхъ однакожъ буде правительство вотава-
тнати — и вже навѣтъ вотаваляся, и то съ до-
брнмъ уснѣхомъ у правительства пруского, чтобы
хочъ въ части зменшити недолу выдалованныхъ,

Позаякъ зъ причины выдалень найде до Гали-
чинъ богато выдаленныхъ, то правительство позво-
литъ на збирание складокъ, а дальше отгаранье
про выдаленныхъ лишаеся громадамъ, до которыхъ
они належатъ. По справовданю референтѣвъ про-
ектъ адресы отголосило до голосу: за: 36 бесѣ-
дннковѣвъ зъ правнѣвъ, а мѣжъ ними послы: Озар-
кевичъ, Охримовичъ и Мандычевскій; противъ: 32
послѣвъ въ лѣвицѣ, а мѣжъ ними послы Ковальскій,
Томащукъ, Кноцъ, Карнери и др. Дебату розпочавъ
пос. Карнери.

(Romania irridenta) довела овоими агита-
ціями въ Сѣмградѣ до того, що правительство
угорске наказало дуже строго воѣмъ урядникамъ
почтовымъ, чтобы воѣкы подозрѣннй люты найдал-
ше до 24 годѣвъ предкладали умыло до того у-
становленю суднй слѣдство, а сей мае право
безвзглядно кождый лютѣ отворити. Причиною
такого наказу мае бути то, що румынскій агита-
торы розсылали свои прокламаціи въ лѣстахъ. Въ
Мягентъ улажено одного овященка, у которого
найдено патроны динамитовы, въ Золотой увяз-
нено такожъ двоухъ агитаторѣвъ румынскихъ.

Заграничній Державы.

Греція. Коли Греція по выбуху революціи
въ Румелии стала збротися, трудно було отга-
дати де и якихъ интересовѣвъ своихъ думаетъ она
на случай войны боронити. Сими днями доперва
подала "Pall Mall Gazette" докладнѣйшій инфор-
маціи шо до намѣренъ Греціи, а информация тѣ
заслужуютъ тымъ больше на увагу, що они по-
ходятъ отъ и. Трикуписа, бывшого президента
грецкого кабинету. Побоя тыхъ информацияхъ Гре-
ція муонть на чотыроухъ точкахъ боронити своего
интересу: въ Румелии, Македоніи, Альбаніи и на
Кретѣ. Въ Румелии ирожнае якъ сказавъ Три-
куписъ не 40.000, але 100.000 Грековѣвъ такъ ко-
ло Пловдива якъ и въ другихъ округахъ. Гре-
ковѣвъ тыхъ не позволяютъ Греціи нѣкакъ зболгари-
ти. Македонія есть безусловно грецкою землею
заселеню грецкимъ народомъ, населенне пѣвнѣч-
ной части сего краю не есть грецке. Македоніи
полудневныхъ сторѣнъ позбостануть завсѣгды Гре-
ками и муонть колшо прилучитися до королевства.
Греція муонть такожъ боронити правъ Грековѣвъ,
проживающихъ въ середнѣй Македоніи, зъ которыхъ
можна бы рѣзными ошособами поробити хочъ бы
штучныхъ Славянъ; для того-жъ то муонть Гре-
ція боронити ихъ народности и церкви, позаякъ
они належатъ подъ власть патріарха въ Царго-
родѣ, а не подъ власть ексарха болгарского. О
Крету Греція не потребуеся журати, бо сей о-
стровъ скорше чи позѣйше муонть достатнѣи
Греціи и въ кождѣй хвляи готовъ бнъ оторвати
отъ Туреччины и ополучитися съ Греціею.
Найбольше небезпеченностью для интересовѣвъ
Греціи грозятъ въ Яннѣвъ въ Елнрѣ. Шо до Маке-
доніи то найбѣше було бы, накопи бъ сеп осправы
не тыкаю. Три монархіи европейскы не хотѣли
бы теперъ поршнати сеп справы въ корысть Гре-
ціи, але Греція муонть бути готова до войны,
чтобы могла выстунити противъ можливого напа-
ду Болгарѣвъ на Македонію. До того готовитися
не лишъ якась партія, але цѣлый народѣвъ. Сего
бажаня народу не доконае Делнннѣвъ, бо бнъ звер-
нувъ цѣлу овою увагу на сконцетрованье оякъ
Греціи въ ен внутрѣ, але мѣмо того уважае и
бнъ за отповѣдне, чтобы Греція была готова на
воѣкы случай и думаетъ, що до того выстане под-
несенне доходу державы о 20 миліонѣвъ франковѣвъ,
котрй мають покритися зъ податковѣвъ. На послѣ-
докъ высказавъ ще Трикуписъ надѣю, що неза-
долго наступитъ часъ, коли бнъ заступитъ мѣсто
Делнннѣвъ и длятого не уважае за отповѣдне вы-
переджувати подѣй подробными поглядами на
оправу.

Черногора. Относины межъ Пѣртою а
Черногорюю мали въ послѣднихъ дняхъ значно
погѣршнтіся, а причиною до того мало бути не-
выконанье зъобязанья Туреччины, якъ она вяла
на себе шо до уравниванья границѣвъ межъ Чер-
ногорюю а Альбаніею. Черногора упоминалася
кѣлька разѣвъ, чтобы Порта залагодила разъ опра-
ву управлнннѣя границѣвъ, але Порта дои тогю
не зробила. Въ виду того получили члены черно-
горской комісіи приказъ, чтобы заравъ вер-
татися до дому. Новѣй напруженн относины межъ
Портою а Черногорюю доказуютъ майже якъ на
долоня, что Черногора подхопила лишь справу
управлнннѣя границѣвъ яко дуже догдану, чтобы
мати причину чимъ небуль покриты ови воєннй
намѣреня; ходитъ бо вже поголоока, що черно-
горскій воѣска достали приказъ до походу и ме-
жы воѣско порядѣвано вже навѣтъ амуналцію.
Чи однакожъ, накопи-бъ Черногора мала дѣйстно
выстунати збронно, ен сила була бы вымѣрена
просто на Туреччину, о оѣмъ можна бы ще бо-
гато поговорити. Суть певнй догады, котрй вка-
зуютъ на то, що рухъ въ Черногорѣ вымѣреннй
въ першій лнннѣ на Сербію, накопи-бъ та по-
слѣднѣя рушила на Болгарію. Говорятъ навѣтъ,
что Черногора потайкомъ веде переговоры съ
Альбаніями, чтобы ихъ позыскати для себе про-
тивъ Сербіи. О тыхъ тайныхъ переговорахъ
мали вже навѣтъ австрійскій консулѣвъ донесоти до
Вѣднѣ. О оѣлько однакожъ въ тыхъ вѣотяхъ
есть правды, годѣ отгадати, бо и цѣлый рухъ на
балканьскѣмъ пѣвостровѣвъ позбостаетъ для насъ по-
ки шо великою загадкою, котру нынѣ такъ а
завтра вже инакше треба отгадувати.

НОВИНКИ.

Руноположенне въ епископнѣй чинѣ Воец. и
Воесѣвъ. Прелата и Архидіакона д-ра Юліана Пе-
леша. Митрополита конотаторія подае до вѣдо-
мости діецазального духовенства и правосѣрного

народу, шо на подставѣ цѣсарской вышнннѣ
дня 12 лютого с. р. и превоинннѣ вышнннѣ
Львовѣ XII дня 27 марта с. р. д-ра Юліана Пе-
леша на епископа станіславского будучаго
23 по сош. св. Духа т. е. 1. палоднѣ 1886 г.
львовскѣй митрополитальнѣй архикапелѣ въ
Воец. Духовенство оособно же Воец. Духовен-
ство до учаоти.

— До рады мѣста Тернопольа выбранъ зъ 1 о-
фесоръ учительской семинаріи, и Загальннѣйшій
професоръ гимназіи. Була-бъ зъ того круга вы-
бранъ ще 3 Руєины, але черезъ недостаткъ го-
лосѣвъ лнше 1—3 голосѣвъ. Зъ Ш-го круга вы-
бранъ 3 Руєины-мѣщане, па Андрей Сатурнскій,
Василь Чумакъ и Тома Кордуба на раднцѣ, а
Бекеовичъ на заступннѣ. Въ П-тѣмъ кругу
2 Руєины-мѣщане, па Матеѣ Вацкы и Пашко
Вольфъ-Сафиръ, перейшли лнше до новаго ра-
ды. Шарше о тыхъ выборахъ буде побѣднѣ.

— О Иванѣ Наумовичѣ прннѣвъ повѣреня прѣ-
вославіе въ львовскѣй православної церкви. О
высѣповѣдавю, обоели подѣвъ часть службы
повторѣвъ за священникомъ оимволь вѣры и
прѣчастнѣвъ.

— Черновецка "Буковина" умѣстля въ послѣ-
днѣмъ числѣ отаты, де, користаючыяся послѣ-
днѣмъ и выводами, вновнѣ годитися на подѣвъ
православної архієпархіи буковинской на подѣвъ
енархіи, руку и румынскую.

— Высненне. Въ ч. 283 "Kurjer-a-Lw." умі-
ню кореспонденцію зъ Жовквы, ошуючу выбо-
роу жовковской Рады повѣтовѣвъ изъ сельскы-
хъ громадъ, въ котрѣй говоритъ, шо оѣльскы-
на вносла противъ выборыи протестъ зъ той
причины, шо "выборѣвъ не власною рукою кидати
картки до урны выборной, але отгадали ихъ
сѣдѣваючому при комісіи о. Дрнмалнкова, а тѣ
потому кидавъ ихъ до урны." — "Чтобы несправд-
лнво не закидали менѣ, шо мѣво-то черезъ мнѣ
неогладнѣтой могли бы бути выборы зъ той ку-
ртіи нараженнй на уваженнне, хочю предостати
комісію выборча, зложена зъ о. Брылянского, ве-
не и трехъ сельскыхъ уконогитуювалася и выбра-
ла председателемъ о. Брылянского, поручавъ упра-
вляючому выклакувати поименно выборыѣвъ зъ
предложеного ошю, менѣ же поручавъ вырѣшати
отъ брѣвати отъ въ борцѣвъ карты легитн-
мнѣй и карты голосованя и тн другы карты
кнунати до урны двѣ картки, а я то зауважн-
и выборыи одну картку отгавъ, потверднлъ
комісаръ ще разъ свое цѣрѣвотне порученне
даючи: "Прошу добре олѣднати, чтобы не падали
по двѣ". Правднвѣтой тыхъ мноу наведенныхъ
обставннѣвъ може потверднати цѣла комісія, а ирѣ-
чѣмъ воѣ выборыѣвъ, бо п. комісаръ говорѣвъ
во то голооно. Не знаю, чи п. комісаръ выдѣвъ
тѣкій приказъ зъ неосѣдомооти уставы, чи мѣво
нарочно, однакожъ въ кождѣмъ взглядѣ, коли не-
формальность тая въ самѣй рѣчи есть такъ вы-
сокой донеслости, внна ен паде не на мене, але
на комісію, а тѣлько на управляючого выбо-
рыи п. комісара. — *Даврентій Дрнмалнкъ*, пра-
ходнчкѣ Турннкы и членъ комісіи выборной.

— Ревнзія въ рускѣй духовнѣй семинаріи у Львовѣ
глаголы ц. к. комісара п. Соболяка. Вчера заравъ
полудня явился ц. к. комісаръ полнціи п. Собо-
лякъ въ оупровѣдѣ о. вндеректора І. Мѣльнн-
ского у прѣтомѣвъ ц. М. зъ Ш. року богословн-
и п. Б. зъ І. року и перевѣвъ у нахъ ревнзію
шукуючи за лнстами и кннжками. Якъ насъ ин-
формуютъ, ревнзія була предпрнята въ наскѣ-
докъ доносовѣвъ зъ села Жайб, де оба згадавн
ш. инѣтомѣвъ провели вакаціи и давали жабѣвннѣ-
газдамъ читати кннжочки "Просвѣты". Гуду-
ви, пронадаючому въ тымъ кромѣшнѣй, дати кнн-
жочку до рукъ, чтобы въ неи познавъ овое ли-
цѣе достоинство, — ое, въ очакъ деякихъ лю-
дей, страшне ошпен, ну, бодай ошпнлнзмъ! Але
оо че дарма! Прншла денунціация ч. к. старосто-
редне чи пооередно черезъ яке ц. к. старосто-
до львовской Дирекціи полнціи, она робнтъ овое,
высолае ового урядннка на ревнзію заведенно-
нованыхъ ооѣвъ. И прнходатъ ц. к. комісаръ п.
Соболякъ до семинаріи. Его обявляеъ перевести
ревнзію рѣчей, якъ еотъ шоъъ такого, шо ему
прнгоднѣ, забрати — и конецъ. Тымчасомъ ц. к.
комісаръ п. Соболякъ прнѣ ревнзію у п. Б. зъ
прнотности кѣльканѣвати пнѣтомѣвъ такъ гла-
голае: "Вы належите до "мякнхъ", до "Про-
свѣты"? То першій крокъ до ошѣ-
лнзмъ у!" Молодѣ люде, хочъ якъ ихъ тая не-
умѣтна въ устахъ ц. к. урядннка и неумѣтно-
вана бесѣда оубрѣла, — не знали, якъ на то
озыватися, — отже лишь легкнй гамбрѣвъ пошѣвъ
по комнѣти. Ну, годѣ! Ц. к. комісаръ п. Собо-
лякъ, оподѣваеомъ, оякъ чѣ такъ буде ще мѣво
случайнѣтой колоннѣ ближе овое глаголы...
Его Величество цѣсаръ подѣвъ часть своего поа-
стѣного побыту у Львовѣ отзаванъ прнлюдно про-
товарнство "Просвѣты": Das ist ein sehr, in-
teressanter Verein". А вжежъ про таке товара-
ство, котре Его Величество цѣсаръ называе "дѣ-
же хосенннѣ" не вѣльно нѣкому такъ обяза-
тнѣвъ, якъ обзаванъ прнлюдно ц. Соболякъ. До
того дѣла мы ще повернемо.

— О деннѣ Мнѣ Губчанѣ зъ Малуша — якъ до-
вѣдуеомъ, зѣхавъ до о. Іоосефа Залѣцкого коло
Лопанцѣвъ коло Доляны, чтобы старенького патрі-
арха наказати за то, шо бувавъ у п. Теодора Вѣ-
лецкого въ Долянѣ, котрѣй, якъ зѣвѣто, зѣднѣ

Надослане.

Въ вышнѣмъ числѣ нашей часовой находится анонсъ банкнотъ дому И. Дамманъ въ Гамбургѣ, на котораго робко уважливѣе нашихъ читателей, повѣсть побѣднѣйшей выигралъ приладъ на его коллекту, между иными три прѣмѣ по 254.000, 183.000, 182.400 мар., дальнѣе богато годовыхъ выигралъ по 100.000, 50.000, 30.000, 25.000 мар. и т. д. Попробовать счастья у ладаной фармы можѣтъ отже каждому лѣтъ найдѣнше поручитѣ.

Интересне

есть находящѣся въ вышнѣмъ числѣ нашей часовой Завладѣнне счастья черезъ Самуила Гекшера въ Гамбургѣ. Сей дѣлъ выказѣтъ сей черезъ свое точне и тайне вылащиванье такъ тутъ лѣтъ и въ окрестности выигралъ сумъ такую славу, що мы же на сѣмъ мѣсцѣ робко каждого уважливѣе на его найдѣншій анонсѣ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручѣе 1315 81-7

росу красоты и великѣ косметики такъ черезъ мене лѣтъ и иши фармы поручанѣ.

Матеріи на одѣжъ

дѣлѣе дамскѣ мужескѣ одѣжѣ лишь въ тревалон овечонъ волны для мужинны среднѣго росу.

3.10 метра за ар. 4-96 кр. въ добронъ волны овецъ; за ар. 8-— " въ дѣлнѣ волны овецъ; одно убранье " 10-— " въ тонконъ волны овецъ; " 12-40 " въ дужѣ тонк. вол. ов.

Перувѣнны въ дужѣ тонконъ волны овецъ въ наймодѣннѣмъ барвахъ на дамскѣ сукнѣ суконнѣ за метрѣ ар. 2-20 и ар. 2-40.

Чернѣй кожущковѣй Палмерстонъ-Трико, чистѣ волна овецъ, на дамскѣ пальтоты зипонѣ за метрѣ ар. 4.—Скрачки для дамъ на плащѣ отъ дошу и на одѣжѣ.

Плѣды до дороги за штуку ар. 4, 5, 8 и ажѣ до ар. 12.—Дужѣ краснѣ одѣлѣ, сподѣ, обертонки, сурдуть, матеріи на плащѣ до дошу, твѣлѣ, брачѣкѣ (льоденѣ), комплѣ, камгарѣ, шевіотѣ, трико, оука для дамъ и на биларды, перувѣнны, дескнѣмъ поручѣе

Заложеннѣй Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричнѣй въ Бернѣ.

Ваоры франко. Карты въбрѣной для паубѣт кращѣвъ нефранкованѣ. Высылки за послѣплатѣю налѣ 10 ар. франко.

Я маю безъустаннѣй складъ за болѣше лѣтъ 150 тѣмъ ар. а. в. и розумѣемъ, шо въ мой великѣй на весь свѣтъ торгованѣ останае богато рѣшѣтѣ довготы 1 до 5 метрѣвъ и для того и змущеннѣй такѣ рѣшѣтѣ продавати за анижѣну цѣну. Каждый розумнѣй чѣловѣкъ мущѣтъ побачитѣ, шо въ такѣ малѣмъ рѣшѣтѣ не можѣа вымылатѣ жаднѣмъ въбрѣтѣ, бо по замовленю кѣлька сотѣ въбрѣтѣ не осталосѣ бы ичѣго въ такѣ рѣшѣтѣ, шо отже естѣ простою обманѣю, коли фирмы суконнѣй инсеруютѣ въбрѣтѣ рѣшѣтѣ; тѣ куснѣкѣ походятѣ въ такѣмъ случѣю бѣ поставѣтъ а не въ рѣшѣтѣ, а намѣрѣвъ такого поутупованѣ можѣа легко догадатѣся.

Рѣшѣтѣ не до вѣдобѣмъ вымѣнѣютѣся або грѣшѣ отъмылатѣся.

Кореспонденціи прѣймаютѣся въ языкахъ нѣмѣцкѣмъ, угорекѣмъ, чешскѣмъ, польскѣмъ, италѣйскѣмъ и францускѣмъ. 1458 (11—24)

Хто дбас, той має!

Взгл. выиграе 500.000 Марокъ

яко наибѣльшу выиграну гамбургскѣй лотеріи нѣмѣскѣй дозволенѣй и гарантованѣй державѣю. Лотеріи та має 100.000 лѣтѣвъ, въ котрыхъ 50.500 въ 7 класѣхъ въ протягу кѣлькѣхъ мѣсяцѣвъ мущѣтъ бути выигранѣй съ выиграннѣмъ. До лосованѣя прихѣдѣтъ слѣдѣющѣй выигранѣй есентуальнѣю:

500.000 Марокъ,

1 а 300.000 М.	спеціально:	56 а 5.000 М.
1 а 200.000 "	1 а 60.000 М.	106 а 3.000 "
2 а 100.000 "	2 а 50.000 "	253 а 2.000 "
1 а 90.000 "	1 а 30.000 "	512 а 1.000 "
1 а 80.000 "	5 а 20.000 "	818 а 500 "
2 а 70.000 "	3 а 15.000 "	
	26 а 10.000 "	

48.710 выиграннѣхъ а 300, 200, 150, 145, 124, 100, 94 М. и т. д. въ загалѣй сумѣ

9 миллионѣвъ 880.450 Марокъ.

Зѣлѣтнѣй въ виду пѣдписаннѣй дѣмъ банкнѣмъ заложѣннѣй ше 1851, котрому держѣа повѣрила продажу лѣтѣвъ, посылае ихъ до найдѣннѣмъ мѣсѣ заграничнѣмъ. — Прѣшу прѣсылати надѣжнѣсть въ авѣтр. банкнѣтахъ або перекѣзахъ почтовѣхъ. Меншѣй сумы (яко върѣваннѣе) можѣа послѣлати такѣжѣ въ маркахъ почтовѣхъ. Цѣна лѣтѣвъ назначѣна урядѣю и коштуютѣ до тягненѣя першѣмъ класѣмъ

цѣлѣ лѣтѣвъ оригинальнѣй ав ар. 3.50 кр., половинѣа " " " 1.75 " чверть " " " 90 "

По одержаню надѣжнѣности послѣлаю собѣсѣа жаднѣй лѣтѣвъ оригинальнѣй, якѣ такѣжѣ оригинальнѣй планѣмъ, а по тягненю слѣдѣе зарѣзъ урядѣа лѣтѣа выиграннѣхъ. Веѣ выигранѣй вылащѣютѣ зарѣзъ по тягненю поѣла плану. Въ послѣднѣмъ часѣхъ маѣтъ и ту прѣемѣнѣсть вылащѣтѣи мѣмъ интересѣмъ годовѣй выигранѣй въ сумѣ 254.000, 183.000, 182.000, кѣлька по 100.000, 80.000, 50.000 и богато по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. и желѣю и дальнѣе счастья мѣмъ интересѣмъ. Звертаючѣи увагу на завѣтъдѣи счастья результаты мѣеи коллекты, поручѣю еи якѣ найдѣнше. Ласкѣвѣй прѣказы прѣсылати до

20 падолиста.

Веѣ рѣсѣсы прѣшу рекомендавати и подавати точно адресу и мѣшканѣю. Поручѣя выконуютѣся зарѣзъ по одержаню старѣанѣю и яко головнѣй коллекторѣ послѣлаю тѣмъ, шо дають мѣѣ свои поручѣя, лишь оригинальнѣй лѣтѣа съ гербомъ державнѣмъ, шо еимъ подаю до вѣдомѣсти. Позѣлакъ замовленѣя прихѣдѣтъ дужѣ численѣю, то прѣшу о якѣ найскорѣше надѣлѣванѣе, на кождѣмъ случѣю до подаѣго повѣше рѣчѣннѣя. 1486 I-5

I. ДАММАНЪ, Гамбургъ, Rathhausstrasse 19.

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

пѣдѣ зарѣдѣтъ Н. Бабѣроничѣа и Н. Гринѣвѣцкѣго.

Въ Вторѣкъ дѣлѣ 8 (20) жѣтѣя 1885.

По разѣ першѣй:

Новый Дворникъ

Нарѣдѣа мелѣодрама въ 4 актѣхъ Данила Млакѣ, музѣка Из. Ворѣбкѣвичѣа.

Въ актѣ 2 оригинальнѣй гуцульскѣй танѣцѣ.

Початокъ о годнѣѣ 7 вечерѣмъ.

Головна выиграна есент. 500.000 Мар	Заявление Щ а с т я.	Выигран гарантуе держава
-------------------------------------	---------------------------------------	--------------------------

Запрошенѣе до участи въ **Можливѣости выигранѣя** на великѣй грошевѣй лѣтеріи, гарантованѣй гамбургскѣю державѣю, въ котрѣй **9 миллионѣвъ 880.450 Марокъ** певно мущѣтъ бути выигранѣй.

Выигранѣи сен користнѣю лѣтеріи грошевѣй, котра поѣла плану має лишь 100.000 лѣтѣвъ, суть слѣдѣющѣй:

Прѣмѣя 300.000 Мар	26 выгр. а 10.000 М.
1 выгр. а 200.000 Мар	56 выгр. а 5.000 М.
2 выгр. а 100.000 Мар	106 выгр. а 3.000 М.
1 выгр. а 90.000 Мар	253 выгр. а 2.000 М.
1 выгр. а 80.000 Мар	512 выгр. а 1.000 М.
2 выгр. а 70.000 Мар	818 выгр. а 500 М.
1 выгр. а 60.000 Мар	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выгр. а 50.000 Мар	31.720 выгр. а 145 М.
1 выгр. а 30.000 Мар	7.990 в. а 124, 100, 94 М.
5 выгр. а 20.000 Мар	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выгр. а 15.000 Мар	всего 50.500 выиграннѣхъ

и они прихѣдѣтъ въ кѣлькѣхъ мѣсяцѣхъ въ 7 отдѣлахъ до певнѣго порѣшенѣя.

Головна выиграна 1-ѣй класѣа выносѣтъ 50.000 М., поѣдѣсѣтъ въ 2-ѣй класѣа на 60.000 М., въ 3-ѣй на 70.000 М., въ 4-ѣй на 80.000 М., въ 5-ѣй на 90.000 М., въ 6-ѣй на 100.000 М., въ 7-ѣй на 200.000 М., а съ прѣмѣю на 300.000 М. есент на 500.000 М.

На перше тягненѣе выиграннѣхъ, котре урядѣю назначѣно, коштѣе

цѣлѣй оригинальнѣй лѣтѣ лишь 3 зр. 60 кр. а. в. або 6 Марокъ, половина оригинальнѣй лѣтѣ лишь 1 зр. 80 кр. а. в. або 3 Марокъ, чверть оригинальнѣй лѣтѣ лишь 90 кр. або 1 1/2 Марки.

и я розсылаю оригинальнѣй лѣтѣ гарантованѣй державѣю (а по заказѣи прѣмѣемъ) съ долучѣннѣмъ оригинальнѣй плану за франкованнѣмъ надѣлѣваннѣмъ вартѣсти або за перекѣзомъ почтовѣмъ навѣтъ въ найдѣльшѣй сторонѣ.

Каждѣй, беручѣй участѣ, полѣучѣа отъ мене зарѣзъ по отбувнѣмъ тягненю урядѣю лѣтѣу тягненѣа безъ завѣванѣя.

Планѣ съ гербомъ державнѣмъ, зѣ котрогѣо видѣю вкладѣти и роздѣлѣ выиграннѣхъ на 7 класѣа посылаю наперѣдѣ и дарѣмъ.

Выплату и посылку выиграннѣхъ грошѣй

выконѣю впрѣсть до интересѣваннѣхъ точно и въ стрѣгѣй тайнѣ.

Каждѣе замовленѣе можѣа по просту зрѣбѣти перекѣзомъ почтовѣмъ або рекомендаваннѣмъ лѣтѣомъ.

По причѣнѣ недалѣного вѣне тягненѣа прѣшу звертѣтѣся съ прѣказами зарѣзъ, однакѣмъ лишь до

30 жѣтѣя с. р.

съ повнѣмъ довѣрѣемъ до 1485 I-13

Самуила Гекшера молодшѣго банкира и котрогѣи вымѣны въ Гамбургѣ.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Пѣнеже знаю, шо Высокоповѣжаннѣй отѣѣ духовнѣй урядѣютѣ при церкѣвахъ хоры, прѣто поручѣю мою **ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНѣА СПѢВУ.**

Высокоповѣжаннѣй п. проф. П. Вахянинѣи купѣтъ до рускѣй гимназіи у Львовѣ инструмѣнтѣ моего выробѣу и можѣе дати Высокоповѣжаннѣмъ Отѣѣмъ Духовнѣмъ о тѣмъ дужѣ пожитѣчнѣмъ инструмѣнтѣ найдѣншѣу информациѣю. Цѣна тѣхъ инструмѣнтѣвъ отъ 70 зр. а. в. и выше. Дае такѣжѣ на рѣты.

1872 8-7

Съ повѣжаннѣемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властѣтель першѣй въ Галичнѣй фабрики органѣвъ и гармоніѣмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

ТОРГОВЛЯ РЪЧЕИ ЦЕРКОВНЫХЪ

В. СТАХЕВИЧА

въ Тернополи

поручѣе всечѣстнѣю Духовенѣству и Почтеннѣмъ Братѣвамъ церковнѣмъ богато заосмотрѣннѣй складѣ знарѣдѣвъ, образѣвъ и рызѣ церковнѣхъ по найдѣшевнѣхъ цѣнахъ.

Осѣблюся такѣжѣ заявѣти, шо будучѣи въ Франціи закупѣвъ я богато матеріи церковнѣхъ и прѣнимаю всѣлѣкѣй рызы церковнѣй до направи а то: Фелѣны, дамѣмѣтики, стѣхарѣ и прѣ. по найдѣшевнѣхъ цѣнахъ и въ найкорѣтѣмъ часѣ работѣ поручѣнѣй отъмылаю.

Чашѣ, Хрѣсты и прѣ. срѣбнѣй и металѣй прѣнимаю до позолѣченѣа и цѣлѣковитѣго отъновленѣя.

Срѣбнѣй знарѣды церковнѣй якѣ: Чашѣ, хрѣсты, монѣстранѣи и прѣ. Antique, купѣю по найвыснѣхъ цѣнахъ.

О ласкѣвѣй замовленѣя упрашаю.

1429

(7-20)

Цѣс. кор. уприв.

ГАЛИЦКІЙ АКЦІОННІЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНІЙ

выдае во Львовѣ и черезъ филии въ Краковѣ, Чернѣвцѣхъ и Тернополи

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4 процентѣвъ платнѣй въ 30 днѣвъ по выпѣвѣдженю
4 1/2 " " " 60 " " " " " "

Львовѣ, 7 сѣчня 1884.

ДИРЕКЦІЯ.

(1848 47-7)

Тягненѣе вѣже слѣдѣющѣго тыжднѣя.

Лосы Будапештѣнскѣй Выставы по 1 зр.

МАЛЫЙ ВѢЖЕ ЗАПАСЪ!

11 10
лѣтѣвъ зр.

100000 гульд!

Дальше 20.000 зр. | 10.000 зр. | 5.000 зр. и т. д. и т. д. | 4.000 выиграннѣхъ.

Администраціа краѣвои лѣтеріи выставѣои въ Будапештѣ, ул. Ачдрасѣго ч. 43.